

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący)

SSN Paweł Czubik (sprawozdawca)

SSN Marek Siwek

w sprawie z protestu wyborczego S.S.
przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
przy udziale Prokuratora Generalnego i Przewodniczącego Państwowej Komisji
Wyborczej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 28 lipca 2020 r.

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

S.S. złożył protest wyborczy. Zarzucił w nim, że urny wyborcze były przeźroczyste co sprawiało, iż wchodzący mogli zobaczyć na kogo oddawane były głosy. Podniósł, że w OKW nr [...] (S. SP [...]) lokal wyborczy urządzony był na drugim piętrze szkoły mimo niedziałającej windy, zaś w komisji nr [...] nie dezynfekowano długopisów i nie stosowano nakładek na spisy wyborców a do tego mąż zaufania z ramienia P[...] nosił hustę z logo „TV..”. Wnoszący protest podał, że wie od członka komisji nr [...], iż na liście wyborców były osoby, które mieszkają „gdzie indziej”, a z zebranych przez niego informacji wynika, że takie sytuacje powtarzały się w wielu komisjach w całym kraju. S.S. zarzucił także, że w komisji nr [...] (Os.[...], SP nr [...]) komisja nie weryfikowała głosujących – nie wymagano od

nich zdjęcia maseczki, a czasem także okazania dokumentu. W ocenie S.S. „wszystko to sprawia wrażenie bardzo licznych manipulacji” i dlatego wnioskował on o unieważnienie wyborów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na mocy art. 129 Konstytucji RP prawo do zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta RP przysługuje wyborcy na zasadach określonych w ustawie.

Materialnoprawne podstawy protestu wyborczego określone są w art. 82 § 1 pkt 1 i 2 k.wyb., w myśl którego przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

W zakresie kwestii proceduralnych należy natomiast podkreślić, iż według art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Całościowa analiza treści protestu wyborczego prowadzi do wniosku, że nie zostały w nim podniesione zarzuty naruszeń określonych w art. 82 § 1 k.wyb. Wnoszący protest, co prawda, wskazywał na pewne sytuacje, które pozornie, mogły mieć charakter naruszenia, jednakże nie ma co do tego żadnej pewności. S.S., *expressis verbis*, stwierdził, że „wszystko to sprawia wrażenie bardzo licznych manipulacji”, niemniej jednak, w ocenie Sądu Najwyższego, niewskazanie dowodów, dyskwalifikuje te przypuszczenia i nie pozwala stwierdzić, iż w opisanych sytuacjach popełniono przestępstwo związane z przebiegiem głosowania, ustaleniem wyników głosowania lub wyników wyborów.

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy, na podstawie w art. 322 § 1 k.wyb., pozostawił protest bez dalszego biegu.

